

have gjort et ikke ringe Fremmskridt med Hensyn til Regnskabsordenen i det Hele. Der er, seer jeg, allerede taget Hensyn til de Revisionsbemærkninger, som fremkom i Aar, og der er, troer jeg afhjulpet adskillige Vanstueligheder ved de Skridt, som i denne Retning ere gjorte.

Der er omtalt som en Budgetpost, der behøver en Forøgelse: Udgifter til Opmaalning af Landbygninger for at bestemme Afgiften. Det Spørgsmaal om Skat af Bygninger paa Landet er allerede tidligere reist her, og det vil idelig vende tilbage, alt som Næringen bliver friere, og der bliver en større Dvereensstemmelse mellem Landet og Kjøbstæderne; der er i denne Henseende en Beskatningsforfjel tilstede, som mere og mere vil vise sig vanstuelig og skadelig. Det er dette Spørgsmaal, som jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Jeg vil spørge ham, om der ikke kan tænkes Muligheden af at træffe en Foranstaltning, som vilde afhjælpe alle Vanstueligheder i saa Henseende. Paa Landet, hvor en væsentlig Deel af Bygningerne er bestemt for Landbruget, har hidtildags Bygningskatten, om jeg saa maa sige den skjulte Bygningskat, været indbefattet under Hartkornafgifterne i det Hele. Man har sagt: for at Jordens Udbytte kan komme til Nytte, skal der være visse Leiligheder, som kunne afbenyttes til at opbevare Kornet, til at tørre i, og saa fremdeles, og disse Bygninger maae, da de som nødvendige Betingelser hore sammen med Jordsmonnet, være frie for at betale nogen Afgift. Der er saaledes skjult under Hartkornafgiften en Bygningsafgift; men altsom der bliver større Frihed med Hensyn til Næringsbrug paa Landet og Afhændelse af Jord og Udskiftning af Eiendomme, kommer dette Forhold til at stille sig mere uensartet for de forskjellige Personer og mere usikkert med Hensyn til Byg-

ningernes Brug og Anvendelse. Den Maade, hvorpaa man efter mit Skjøn lettest kunde afhjælpe dette, var, om vi, førend altfor store Forskjelligheder ere traadte frem, anstillede Undersøgelse om, hvor stor Bygningskat der vilde være faldet paa en Landbrugsbygning, svarende til et vist Areal, et vist Hartkorn for, jeg vil sige, 10 eller 20 Aar tilbage, førend denne friere Udvikling fandt Sted, og naar man da vidste, hvor stor en saadan Bygningsafgift vilde have været pr. Td. Hartkorn, saa kunde man hele Landet over nedsatte Hartkornskatten saa meget, men ved Siden deraf lægge en almindelig Skat paa alle Bygninger paa Landet, saa vidt som muligt i Dvereensstemmelse med den Beskatning, der gjælder for Byerne, saaledes, at den Skat, der i det Hele taget kom til at tynges paa Landet, ikke blev væsentlig forandret. Afgiften kunde blive større der, hvor Bygningerne havde indtaget et større Omraade, eller hvor der, ved at sælge meget bort af Hartkornet, var større Bygninger tilstede ligeoverfor Landbruget, end der virkelig efter den oprindelige Hensigt kan have været Meningen, og som nu leies bort eller bruges paa anden Maade; i det Hele taget vil der ingen store Vanstueligheder være tilstede ved Udsørelsen heraf. Den Vanstuelighed, som der efter kunde blive tilbage, vilde kunne finde sin Afhjælpning igjennem et andet Beskatningsmoment, som ogsaa snart foreligger til Behandling, nemlig det, som angaaer Veivæsenets Vedligeholdelse. Det forekommer mig, at der ogsaa heri om saa Aar maa foregaae en Forandring. Naar man samler disse Momenter, saa synes det, som om det rette Dieblik snart maa være forhaanden til at foretage en saadan Omlægning af Stattevæsenet, at Bygningskatten repræsenterede en almindelig Skat ligesom Hartkornskatten.